

Bradbury en zeros i uns



ALBERT PUNSOLA
(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

20/01/2010

Es pot defensar el llibre digital des de molts punts de vista, però l'ambiental no és precisament el més convincent

Un recurs fàcil per a una entrevista sempre ha estat aquella pregunta de quin llibre s'enduria vostè a una illa deserta? La qüestió, que aviat deixarà de tenir sentit, es formula a la lleugera, com si els protagonistes de la sèrie de televisió *Lost* -un d'ells lector empedreït per cert- haguessin pogut preveure la seva circumstància i triar la lectura a priori. Les illes que semblen desertes no ho són i el llibre convencional que era, aparentment, la culminació del format perfecte, diuen que es veurà desplaçat pel llibre digital a partir d'aquest 2010. En l'espai d'un volum se'n podran tenir centenars, però les bateries, tard d'hora, s'acabaran. Un veritable problema si no hi ha recanvis. Aquí es posa de manifest un dels talons d'Aquil·les de l'invent.

Malgrat tot, sembla que aquest artefacte triomfarà amb el suport de les convenientes estratègies de màrqueting, que el faran aparèixer com a totalment necessari, fins al punt que, al cap d'uns anys, els darrers redutes de resistent, tal i com va succeir en el cas del telèfon mòbil, seran eliminats. Clar que, en el nostre cas particular, un país on la meitat de la gent no llegeix, és probable que el fenomen no tingui un impacte social tan gran. Sigui com sigui, resulta sorprenent sentir arguments de tipus *ecològic* per defensar les virtuts dels *e-books*. L'altre dia escoltava a la ràdio una persona que anava per aquest camí. Crec que els arguments a favor d'aquest nou instrument poden ser molt diversos com l'estalvi d'espai, el plaer de gaudir de molts títols en unes vacances sense pes a la maleta, la facilitat per a l'estudiant de poder arrossegar la seva biblioteca allà on vagi, la possibilitat de variar la mida de la lletra, etc. No veig gens clares, en canvi, les raons ecològiques o ambientals.

(F)

Igual que el correu electrònic no ens ha lliurat de les impressions poc justificades, que ningú pensi que les obres completes de Shakespeare es deixaran d'editar. Ni la televisió va enfonsar la ràdio, ni internet la premsa. Més aviat es diria que cada nova possibilitat acaba reforçant les anteriors fins i tot quan aquestes darreres ja es donaven per mortes i enterrades; i aquí està l'espectacular *boom* de vendes discos de vinil a Europa i als EUA com a prova definitiva.

Per tant, és poc probable que els boscos del planeta notin un alleujament gràcies a la tinta electrònica. A més, un llibre de paper pot tenir una vida molt més llarga que el temps que necessita un arbre de conreu per tornar a produir la fusta necessària per subministrar noves matèries primeres. Fins i tot, si aquesta vida és prou llarga, es produeix una transformació màgica: l'objecte llibre deixa de ser vell i es converteix en antic i aleshores el valor sentimental, cultural i econòmic s'incrementa. Sense més matèria primera, s'ha creat nou valor.

El llibre electrònic sí que demanarà més recursos. Els primers, ja ho hem dit, les bateries. Passada la novetat, els primers aparells ultramoderns seguiran el camí de tots els estris tecnològics, que és el de patir una obsolescència accelerada. No m'imagino una botiga d'*e-books vintage* per la mateixa raó que els Amstrad només es troben als museus. El canvi de model seguirà el ritme del mercat i la demanda de plàstic i circuits electrònics s'incrementarà per un cantó que abans ni tant sols existia. La generació de residus corresponent també creixerà. Com és prou sabut, aquests tipus de residus són un problema no resolt que posa de manifest les sagnants injustícies entre el Nord i el Sud ja que sovint s'envien a

indrets on la pobresa, la ignorància i la mala gestió causen estralls en la salut humana. Només la Unió Europea en produeix 7 milions de tones l'any, quantitat suficient per cobrir físicament la ciutat de Nairobi, de 3 milions d'habitants.

I els continguts dels llibres? En principi totes les obres que s'han escrit fins ara no es veuran afectades per la irrupció dels *e-books* però, pensant-ho millor, ara me n'adono que això no és del tot veritat. En aquesta nova era tan portàtil mai podrem tornar a llegir igual *Fahrenheit 451*, on Ray Bradbury ens parla d'una societat en què llegir està proscriu i la imatge reina a través de pantalles omnipresents. Que la lectura passi ara per la pantalla treu tota la gràcia a aquesta novel·la i la converteix en la primera víctima del llibre electrònic. I jo convençut que la tecnologia era neutra!

Periodista **Etiquetes:** [Consum](#) (/etiquetes/consum)

[Món](#) (/etiquetes/mon)

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/bradbury-en-zeros-i-uns>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/bradbury-en-zeros-i-uns>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors](#) (/newsletter/sostenible)



(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat



**Diputació
Barcelona**

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu](#) (/arxiu)

[Continguts per categoria](#) (/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta](#) (/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi](#) (/tagclouds/chunk/2)

[Avís legal](#) (<http://www.diba.cat/avislegal>)

[Contacte](#) (/formulari/contacte)

[RSS](#) (<https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=>)



(<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>)



(<http://www.twitter.com/xarxasost>)



(<http://youtube.com/xarxasost>)



([rss.xml](#))
